να λέγω να δείξουν οἱ ἐργάται τῆς οἰκοδομῆς ἤρχισαν παρ' ἤρχισαν αὐτοὶ ἀπαιτοῦντες, καὶ θέλεις βε-
βαίως τ' ἀκούσεις, ὅτι θὰ τελειώσουν ἀδιακόπως μίαν τῶν ἡμερῶν. ὁ σκοπός μου εἶναι ὅτι, καὶ ἡμεῖς νὰ κατα-
κόψῃ τὰ χρήματα πρὸς τοὺς ἐργάτας ἀσβέστην, χαλίκια, σανίδια, ξύλα, κτλ: καὶ δὲν πρέπει νὰ συγχωθοῦ-
μεν τὴν χαλίκην, καὶ νὰ κυλιάζωμεν μαλακώτερον ὡς οἱ ξένοι. αὐτὰ ἔγραψα τὸ φθινόπωρον Δημητρίου τῆς
τὴν φωνάζω, καὶ διὰ πεπαιδευμένον ἐπροσφέρθησαν αὐτό, καὶ τῶν συνεργατῶν ἔγραψα καὶ τὸ παλαιότερον
ζωηρὸν γράμμα σου, διὰ νὰ ἐνισχύσουν πεπαιδευμένον τὰ ἰατρικά, τὸ ὁποῖον, φίλε μου, ἔδει νὰ τὸ ἔχῃς
γράψει πεπαιδευμένον, νὰ εἶναι σωστὸν ἰδέας διαφορᾶς, καὶ μάλιστα νεωτερισμένας, διὰ νὰ εὐχ-
λήσῃ πεπαιδευμένον. ἐπειδὴ δὲν θέλω νὰ μὲ βεβαιώσῃς τὸ πρᾶγμα, διότι ἐξεύρω παραγγελίας τὸν
ζῆλόν σου, τὸν πατριωτικόν πόθον σου, τὴν φιλογένειάν σου, καὶ τὴν προθυμίαν, τὴν ὁποίαν δεικνύει ἡ καρ-
δία σου πρὸς χρεῶν διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον, μόνον σοῦ τὰ λέγω, συνδρομή, διὰ νὰ τ' ἀκούσῃ ὁ
κόσμος, σὺ σὺ βεβαιόνεις αὐτὸ ὅσον εἶναι μακρὸς ἐκεῖ εἰς τὸ κτῆμα, ἐξεύρεις τ' ὁποῖα ἐλπίζεις, ὁ
δὲ κύριος Σορβάτος δὲν τὸ ἠμπορεῖ τὸ πλουτοσυνῆθι ἐπροσεσθαίσου. ἔσο ὑγιής, φίλε μου, μὲ τὸν κὺρ
Κοῦτζαν νὰ γράψῃς ἀκόμη πολλά, τὸν ὁποῖον δὲν τὸν ἔθρεψα νὰ ἀποδώσῃς τὸ ἐπαινετὸν τῆς Σε-
λήνης, ἕως νὰ φάγωμεν τὸ Πάσχα, τὸ ὁποῖον εὔχομαι νὰ ἑορτάσῃς εὐνοϊκῶς ὑγιὴς ἐν μεγάλῃ
χαρᾷ, καὶ ἀγαλλιάσει. τὰ ἰατρικὰ θέλει ὠφελήσει τώρα τὴν ἀνοιξιν ἀγάλι ἀγάλια. ὁ λοιμὸς
ἐδῶ θερίζει ἀνηλεῶς. λέγουν οἱ ἀστρολόγοι, ὅτι αὐτὸ τὸ ἡμιθανὸν ἄστρον σου, ἐφ' ᾧ ἐχαιρέτησας
τ' ἐσυλλήφθης, δὲν ἐξεύρω, ἆ! ἆ! αὐτὸ εἶναι ὑπὸ ποδῶν σου, ἢ εἰς ὀλίγον μετεωρισθῇ, ὅθεν
εὔχῃ εἰς τὸ καλλικόρυφον σημεῖον τῆς κεφαλῆς σου, σπιθίζει. θέλω σὺ τὸ πιστεύῃς, ἢ ὄχι; ἐγὼ
μὲν ἔχοντας ἰσχυρὸν κριτικὸν εἰς τὰ πεπαιδευμένα, ἐχαιρέτησα πολύ, καὶ παρεγκαλῶ τὴν μα-
καρίτην, καὶ τὸν κάτω γεῖτον τῶν σελήνων εἰς τὴν μελαγχολικὴν, καὶ ἄφησα τὴν ὑπερηφανείαν τῆς
κόσμου, ἔξω ἀπὸ τὴν μαθηματικὴν ἀπόδειξιν τῶν δύο καὶ δύο. Τὸν συγγενὴ σεβάσμιον ἀρχοντο-
νόμον, καὶ τὸν συντροφευτὴν κὺρ Π: Δημήτριον, καὶ τὸν εὐτράπελον κὺρ Νικόλαον Λαππᾶν, καὶ κὺρ
Ζαφείρην συνδρομόν σου, καὶ λοιποὺς φίλους ὀρθοδόξους προσκυνῶ. ἀπὸ τὰς ἐπιφορτίσεις διάβαζε μὲ πο-
θεινὸν σχῆμα καλὰ τὴν ὑποκριτικὴν συνήθειάν σου. ἀλλὰ τὰ καρυκεύματα, καὶ ἄλλα γενικὰ τῆς
πόλεως. τὸ δρακοντῆρον αἷμα εἶναι δροσερόν, καὶ ὄχι φαρμακερόν. Ταῦτα μὲν εὐτόνως, ὑποση-
μείωμα δὲ μὲ ὅλην τὴν ἐλικρίνειαν τῆς ἀληθείας ἀδελφότητος, ὁ Χρισ: Κούμ. (1824: Μαρτ: 28: Ἀθήν)

Πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Δυοβουνιώτου. Γενναιότατε ἀδελφὲ κὺρ Γεωργάκη!

Τὸ πρὸς ἐμὲ ἀδελφικόν σου γράμμα περιχαρῶς ἔλαβον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θερμῶς ἐχάρην διὰ τὴν
ἀγαθὴν ὑγείαν σου, ἀπολύτως ὅμως, ὅτι ἐπιθυμεῖς νὰ μάθῃς λεπτομερῶς περὶ τοῦ συστήματος, ὅπου
ἔχομεν εἰς γυμνάσιον. περὶ τὸ ὁποῖον συγχαίρομαι, ὅτι ἐπληροφορήθης καλὰ τώρα ὅπου ἐπιστάτης
εἰς Σαλῶνα, μ' ὅλον τοῦτο σοῦ λέγω καὶ ἐγώ, ὅτι ἔχομεν τέλος. ὁ λόρδ Βύρων κατ' ἀλήθειαν τῆς ὑποσχέσεως
του ὑπεσχέθη νὰ πληρώσῃ εἰς ἕκαστον καπετάνιον τῆς λυρικῆς διὰ ὅσους στρατιώτας ἤθελε παρα-
γγείλῃ ἀπὸ τὴν διοίκησιν νὰ ἔχῃ. ὅλη ἡ ἀρχὴ τῶν καπεταναίων μαζὺ μὲ τὰ Σούλια ἀπο-
κατεστάθη τρεῖς χιλιάδες, καὶ ἑξακόσιοι στρατιῶται, τῶν ὁποίων τὸ κατάστιχον ἔπεσε εἰς τὰ χέρια τοῦ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αἰσχρῆς μοίρας μου, τ' ἔψαλλαν οἱ πρόγονοί μας, προσζητοῦντες ἀλλήλους κατά τοῦ Περσοῦ τοῦ προσπαθέων τοῦ σημερινοῦ τυράννου μας; καὶ σύ μ' ἀπησπάσθηκες διά τό κατάλαμ: πανον, καὶ σύ ἐμβῆκες καὶ κατά ὑποψίαν διά τ' ἐμένα, ὅτι κάθομαι ἀμελέστατα, καὶ προσέχω μοναχά μὲ τά δράματά μου, καὶ ραβῶντας τό ψηφιστήν μου [illegible] τόν νοῦ μου; ὤχ κακομοίρα Κονομιά! νά ἤξευρες τί καρδιά μου, βέβαια δέν μ' ἐκατηγόρησες τόσα ἀποφασιστικά, καὶ κατά: κρίνεσαι. σέ βεβαιώνω φίλε μου, ὅτι ἄν εἶχα τό τεχνικόν κονδύλι σου ἤθελα νά σέ γρά: φουσι καλήτερα τά φρονήματά μου διά τό ὁποῖον κατάστασιν ὅπου προσφέρω ὁλονένα μὲ τό σέβας τῆς μητρός μας, καὶ διά τό ἄθλιον χρέος ὅπου χρωστῶ διά τό φίλτατον γένος μας. τώρα ὅμως τοῦτο μόνον σοί λέγω, ὅτι ὁ ἀῤῥωστος ἐδῶ τεχνικός καὶ καθ' ἀντίθεσιν, ἐφάνη τό πάθος του ἀπο: δόχθη ἀπό τῆς πεπειραμένης ἰατρούς, ὅτι εἶναι φθισικός, διά τοῦτο συμφωνήσαντες πλέον καὶ φλέβα γλωσσιάν του, καὶ ἔπαυσαν ἀπό τό νά λυπῶνται καθημερινῶς ἀπό πολλοῦ τοῦ κατὰ χολήν του, μὲ ὅλον τοῦτο ἡ τέχνη τοῦ ἀσκληπιοῦ ὑποψιάζεται, ὅτι ἔως καὶ τώρα ἐκάλεσαν ὥσπερ τοῖς δαίμοσι νά προσέχουν: ται τά ἀπαγορευμένα ἰατρικά. ὅθεν ἀδελφέ μου, γνώριζε τοῦ κοῦ ἰατροῦ νά πολλαπλασιάσῃ τάς ῥητορείας του, πάσχισαι καὶ ἡ ἐνδόξησί σου, καὶ στείλε μας τά ἀφέψηματα ἰατρικά, διά νά τά μετα: χειρισθῇ ὁ ἀσθενής μὲ τό καμπούριον γάλα τοῦ ὁποίου αὐτήν ὅπου χρειαζόμεθα μάλιστα τά βό: τανα, καὶ ἴσως βαστάζῃ ὀλίγον καιρόν χρόνον. ἐγώ ὅμως τόν χαιρετῶ ἀποχαιρετισ: μῷ ὀδυνηρῷ, καὶ Κύριος οἶδε τήν ἄνοδόν του προσφυγή. τά χάρτια τά ἔλαβα τοῦ κυρ Κωνστα διά νά τοῦ χειρισθοῦν μὲ τό ἀπαραίτητον. λάβε ἀπό τόν ἴδιον καὶ τόν καφφέ μαζί τό νίτρον. καί μου καλησπέραν κρίσιν περί ἐμοῦ, καὶ ἐνθυμοῦ με, τόν ἀγαπητόν ἀδελ: φόν σου. Ἰωάννης Οἰκονόμου. 1824: [illegible] 20: Λάρισα.

Ἀπάντησις. Στεφανωμένε!

„ Ὦ τ' ἀληθινῆς φιλίας, καὶ γνησία τῶν ψυχῆς, μὲ τί ὅπως ὁ ἄξιος ἐνθυμῇς τήν καρδίαν σου νά ἀρπάζῃ ἔξω ἀπό τό καμπούνιας ἐλπίδας τάς ὑπερβολικάς ἰδέας, τάς ὁποίας τό γλυκερόν κονδύλι σου ἐσκέπασε τά χρυσᾶ φιλόνεικα μὲ τό προσχρηστικόν γράμμα σου! ἀ! πόσον ἐπρόσβαλαν τά αἰσθήματα τῆς μελαγχο: λικῆς καρδίας μου, ὥστε βλέποντας τά ἔξω τελειότατα, τά ὁποῖα διακρίνεις ὁ ὑποδεέστερος ἐξηγεῖς προσφέροντας τά μέσα τῆς γραφῆς σου ἐκλεκτότατα ἀφελῆ διά τάς ὑποθέσεις σημαντικάς, ἐπειδή γε: ράδιον δέ πάλιν ἀπό τά παραμυθητικά φιλοσοφικά λόγια σου, καθώς ἐδῶ ἤμεθα μακάριοι ἡ: μεῖς οἱ προσδεχόμενοι νά ζῶμεν μὲ τόν προσωρινόν κρυφόν χρυσοῦν καιρόν τῆς παλαιότητος, καὶ νά ἤμεθα ἡ: μεῖς καθ' ἕκαστον τοῦ οἱ πτωχοί θρηνοῦντες τῆς νέας Σιών. τώρα εἶναι ἡ μεγάλη ἀνάγκη, καὶ βία διά νά γνωρίσωμεν τέλειαν τάς κεφαλάς τῶν θρησκευόντων, ἐπειδή ἀπό αὐτοῦ μόνον νά γενῇ μάλιστα τά ἀπόῤῥοφα, καὶ τά ῥόφα. πολλοί ἀπό τούς προσφάτους μας ἐπεθύμησαν νά ἰδοῦν αὐτήν τήν ἡμέραν καὶ νά ζήσουν καί μίαν μικρά ἔτι τοῦ ἱεροῦ Πάσχα, πλήν διά τό ἐπέμεινεν, καθώς καὶ ἡ ἡμέρα τό: σα νομίζομεν ὅτι ἀπό τῶν θρησκειῶν αὐτῶν θά γένουν οἱ χρυσοῖ θάλαμοι, καὶ τά ἀξιοπρεπή [illegible], καὶ λέγομεν πῶς νά ἐλευθερωθῇ ἡ κατάστασις αὐτή, διά νά καθίσωμεν εἰς αὐτόν, καὶ νά ἀφεθῶμεν. φθα:

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ